PADOMES LĒMUMS 2010/127/KĀDP

(2010. gada 1. marts)

par ierobežojošiem pasākumiem pret Eritreju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

(1) Eiropas Savienības Padome 2009. gada 16. februārī pieņēma Kopējo nostāju 2009/138/KĀDP (2009. gada 16. februāris) par ierobežojošiem pasākumiem pret Somāliju [1], ar ko īsteno ANO Drošības padomes Rezolūciju (ANO DPR) 1844 (2008), ar kuru ievieš ierobežojošus pasākumus pret tiem, kas cenšas aizkavēt vai bloķēt mierīgu politikas procesu, vai tiem, kas, pielietojot spēku, apdraud Somālijas Federālās pārejas iestādes (*TFI*) vai Āfrikas Savienības misiju Somālijā (*AMISOM*), vai veic darbības, kas mazina stabilitāti Somālijā vai reģionā.

(2) ANO Drošības padome 2009. gada 14. janvārī pieņēma ANO DPR 1862 (2009) par robežstrīdu starp Džibutiju un Eritreju un tā iespējamo ietekmi uz apakšreģionālu stabilitāti un drošību.

(3) ANO Drošības padome 2009. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju ANO DPR 1907 (2009), ar ko nosaka ieroču embargo attiecībā uz Eritreju un kurā aicina visas valstis saskaņā ar to valsts iestādēm un tiesību aktiem un atbilstīgi starptautiskām tiesībām savā teritorijā, tostarp jūras ostās un lidostās, pārbaudīt visas kravas, kas tiek sūtītas uz Eritreju un saņemtas no tās, ja attiecīgās valsts rīcībā ir informācija, kas nodrošina pamatotu iemeslu aizdomām, ka kravā ir priekšmeti, kuru piegāde, pārdošana, nosūtīšana vai eksportēšana ir aizliegta saskaņā ar minēto rezolūciju vai vispārējo un pilnīgo ieroču piegādes embargo Somālijai, kas noteikts saskaņā ar ANO DPR 733 (1992) 5. punktu un izvērsts un grozīts turpmākajās rezolūcijās.

(4) Ar ANO DPR 1907 (2009) arī ievieš ierobežojošus pasākumus attiecībā uz personām un vienībām, tostarp bet ne tikai uz Eritrejas politisko un militāro vadību, ko noteikusi Komiteja, kas izveidota saskaņā ar ANO DPR 751 (1992) un ko paplašina ar ANO DPR 1844 (2008).

(5) Ir vajadzīga turpmāka Eiropas Savienības rīcība, lai īstenotu konkrētus pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu to, ka dalībvalstu valstspiederīgie vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot to karoga kuģus vai gaisa kuģus, veic ieroču un ar tiem saistīto visa veida materiālu, tostarp ieroču un munīcijas, militāro transportlīdzekļu un aprīkojuma, paramilitārā aprīkojuma un visa iepriekšminētā rezerves daļu pārdošanu vai piegādi Eritrejai neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir Eritrejas teritorijā vai ārpus tās.

2. Ir aizliegta dalībvalstu valstspiederīgo vai no dalībvalstu teritorijām veikta tehniskas palīdzības, apmācību, finanšu un cita veida palīdzības, kas saistīta ar militārām darbībām, sniegšana, vai saistībā ar 1. punktā minēto priekšmetu nodrošināšana, ražošana, uzturēšana vai lietošana.

3. Tāpat dalībvalstu valstspiederīgajiem vai, izmantojot to karoga kuģus vai gaisa kuģus, ir aizliegts no Eritrejas iepirkt 1. punktā minētos priekšmetus, kā arī Eritrejai aizliegts dalībvalstu valstspiederīgajiem sniegt tehnisku palīdzību, apmācības, finanšu un cita veida palīdzību, kas saistīta ar militārām darbībām, vai saistībā ar 1. punktā minēto ir aizliegta priekšmetu nodrošināšana, ražošana, uzturēšana vai lietošana neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir Eritrejas teritorijā vai ārpus tās.

2. pants

1. Saskaņā ar savām valsts iestādēm un tiesību aktiem un atbilstīgi starptautiskām tiesībām dalībvalstis savā teritorijā, tostarp jūras ostās un lidostās, pārbauda visas kravas, kas tiek sūtītas uz Eritreju un saņemtas no tās, ja to rīcībā ir informācija, kas nodrošina pamatotu iemeslu aizdomām, ka kravā ir priekšmeti, kuru piegāde, pārdošana, nosūtīšana vai eksportēšana ir aizliegta saskaņā ar šo lēmumu.

2. Uz gaisa kuģiem un kuģiem, kas transportē kravas uz Eritreju un no tās, attiecas prasība pirms iebraukšanas un izbraukšanas sniegt papildu informāciju par visām precēm, ko ieved dalībvalstī vai izved no tās.

3. Ja ir atrasti priekšmeti, kuru piegāde, pārdošana, nosūtīšana vai eksportēšana ir aizliegta saskaņā ar šo lēmumu, dalībvalstis tos konfiscē un likvidē (iznīcinot vai padarot izmantošanai nederīgus).

[1] OV L 46, 17.2.2009., 73. lpp.

3. pants

Lēmuma 4. pantā, 5. panta 1. punktā un 6. panta 1. un 2. punktā noteiktos ierobežojošos pasākumus piemēro attiecībā uz personām un vienībām, tostarp, bet ne tikai attiecībā uz Eritrejas politisko un militāro vadību, kā arī valdību un valsts mēroga vienībām, vai jebkuru personu vai vienībām, kas rīkojas to vārdā vai vadībā, kuras Komiteja, kas izveidota saskaņā ar ANO DPR 751 (1992) un paplašināta ar ANO DPR 1844 (2008) ("Sankciju komiteja") norādījusi kā tādas, kuras:

— rīkojas, pārkāpjot ieroču embargo un citus saistītus pasākumus, kuri minēti 1. pantā,

— rīkojas, sniedzot Eritrejas atbalstu bruņotām opozīcijas grupām, kuru mērķis ir destabilizēt reģionu,

— rīkojas, kavējot īstenot ANO DPR 1862 (2009) par Džibutiju,

— rīkojas, izmitinot, finansējot, veicinot, atbalstot, organizējot, apmācot vai musinot personas vai grupas veikt vardarbības vai terora aktus pret valstīm vai to iedzīvotājiem reģionā,

— rīkojas, kavējot ar ANO DPR 1852 (2008) atjaunotās Uzraudzības grupas izmeklēšanas vai tās darbu.

Attiecīgās personas un vienības ir uzskaitītas pielikumā.

4. pants

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu, ka dalībvalstu valstspiederīgie vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot to karoga kuģus vai gaisa kuģus, veic ieroču un ar tiem saistītu visa veida materiālu, tostarp ieroču un munīcijas, militāro transportlīdzekļu un aprīkojuma, paramilitārā aprīkojuma un visa iepriekšminētā rezerves daļu tiešu vai netiešu piegādi, un tehniskas palīdzības vai apmācību, finanšu un cita veida palīdzības, tostarp ieguldījumu, brokeru pakalpojumu vai citu finanšu pakalpojumu, kas saistīti ar militārām darbībām, tiešu vai netiešu sniegšanu, vai ka veic ieroču un militārā aprīkojuma nodrošināšanu, ražošanu, apkopi vai izmantošanu personām vai vienībām, kas minētas 3. pantā.

5. pants

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu 3. pantā minēto personu ieceļošanu dalībvalstu teritorijās vai tranzītu caur tām.

2. Šā panta 1. punkts neliek dalībvalstij aizliegt tās valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja Sankciju komiteja katrā atsevišķā gadījumā konstatē, ka šāds ceļojums ir pamatots ar humāno vajadzību apsvērumiem, tostarp reliģiska pienākuma apsvērumiem, vai ja Sankciju komiteja secina, ka šāds izņēmums sekmētu miera un stabilitātes mērķu sasniegšanu reģionā.

4. Gadījumos, kad saskaņā ar 3. punktu dalībvalsts ļauj savā teritorijā ieceļot vai to tranzītā šķērsot Sankciju komitejas norādītajām personām, atļauja attiecas tikai uz to mērķi, kam atļauja piešķirta, un to var izmantot tikai tās personas, uz kurām tā attiecas.

6. pants

1. Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas tieši vai netieši pieder 3. pantā minētajām personām vai vienībām.

2. Nekādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus nedara tieši vai netieši pieejamus 1. punktā minētajām personām un vienībām, vai to interesēs.

3. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumus saistībā ar 1. un 2. punktā minētajiem pasākumiem attiecībā uz līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem, ja:

a) tie ir nepieciešami, lai segtu pamatizdevumus, tostarp izdarītu maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un medicīnisko palīdzību, samaksātu nodokļus, izdarītu apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;

b) tie paredzēti vienīgi saprātīgai samaksai par kvalificētu darbu un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;

c) tie paredzēti vienīgi nodevu maksājumiem vai pakalpojumu maksājumiem par iesaldēto līdzekļu un saimniecisko resursu pastāvīgu turēšanu un saglabāšanu atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem;

d) tie ir vajadzīgi ārkārtas izdevumiem, pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts ir nosūtījusi paziņojumu Sankciju komitejai un Sankciju komiteja to ir apstiprinājusi;

e) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas tiesisks, administratīvs vai arbitrāžas noteikts apgrūtinājums vai spriedums; tādā gadījumā līdzekļus un saimnieciskos resursus var izmantot, lai apmierinātu minēto apgrūtinājumu vai spriedumu ar noteikumu, ka apgrūtinājums vai spriedums stājies spēkā pirms ANO DPR 1907 (2009) pieņemšanas dienas un tas nav šā panta 1. punktā minētās personas vai vienības interesēs, pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts par to nosūtījusi paziņojumu Sankciju komitejai.

4. Šā panta 2. punktu nepiemēro šādiem iesaldētu kontu papildinājumiem:

a) procentu ienākumiem vai citiem ieņēmumiem no šiem kontiem; vai

b) iesaldēto kontu maksājumiem, kas nokārtojami saskaņā ar līgumiem, nolīgumiem vai saistībām, kuras noslēdza vai kuras radās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja ierobežojošus pasākumus,

ar noteikumu, ka visiem šādiem procentiem, citiem ieņēmumiem un maksājumiem turpina piemērot 1. punktu.

5. Šā panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos izņēmumus pieļauj pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts nosūtījusi Sankciju komitejai paziņojumu par nodomu vajadzības gadījumā atļaut pieeju šādiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem, un ja Sankciju komiteja trīs darba dienu laikā pēc šāda paziņojuma nav pieņēmusi pretēju lēmumu.

7. pants

Padome izveido pielikumā pievienoto sarakstu un veic tajā grozījumus saskaņā ar Sankcijas komitejas izdarītajiem konstatējumiem.

8. pants

Šo lēmumu vajadzības gadījumā pārskata, groza vai atceļ saskaņā ar attiecīgiem Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes lēmumiem.

9. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

10. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2010. gada 1. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. LÓPEZ GARRIDO

PIELIKUMS

3. pantā minēto personu un vienību saraksts